

Amikor augusztus 21-én hazaértem az iskolából az alakuló értekezletről, máris küldtem a lányomnak az sms-t, hogy Tóth Krisztián tanár lesz a Vízműben. Hogy miért érdekes ez? A lányomnak azért, mert majdnem azonos generáció, barátkoztak is (Timár Tamásról már nem is szólva, aki az általánosban 8 évig volt az osztálytársa); nekem meg azért, mert a tanár úr osztályfőnöke voltam. Furcsa ezt így leírni, hogy tanár úr, pedig a mostani osztályom már így fogja őt szólítani. Azt nem hagyhatom ki, hogy náluk összetartóbb társassággal még nem volt dolgom. Pont ma mondta Krisztián, hogy a decemberi osztálytalálkozó olyan jól sikerült, hogy jövő hónapban megismételjük. (Náluk jobb bográcsost senki sem tud főzni, arra meg hogy milyen gyerekek voltak, ki emlékszik már? Meg egyébként is ma már nagyon büszke vagyok rájuk - természetesen Krisztiánra is.) De hagyjuk a személyes reflexiókat, meg a nosztalgiát.

Krisztiánnal kapcsolatban az első meglepetésem akkor volt, amikor gyakorlati tanításon megjelent az iskolánkban. Nálam osztályfőnöki órát tartott, meg kell vallanom, akkor még nem

gondoltam, hogy visszajön a Vízműbe. De mint tudjuk, vízműsnek lenni rang és elkötelezettség, így nem csodálkoztam azon, hogy Krisztián mennyire örült, hogy a jelentkezők közül rá esett az iskolavezetés választása.

Sokat tudnék Krisztiánról mesélni, valamelyik nap még a régi képeket is megkerestem, de most inkább arra szorítkozom, amit Ő mondott el magáról.

A Pécsi Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki Karán végzett az építőmérnök-mérnökstanár szakon. A kedvenc tantárgyai a középiskolában, majd későbbi tanulmányai során a geodézia, a statika és a vasbeton (Sehol semmi irodalom. :-(...). Amit pedig tanítani fog: geodézia, géptan, építésszervezés.

Kérdésemre elmondta, hogy jó volt visszajönni az iskolába (persze, ez részemről költői kérdés volt, hiszen sejtettem a választ), jó volt viszontlátni a régi tanárait, akik részéről maximális elfogadást tapasztalt. Tervei között az szerepel, hogy beilleszkedjen, megfeleljen és átadja a megszerzett tudását. Azt hiszem kívánsága teljesülni fog, hiszen nagyon komoly fiatalember, aki nagy munkakedvvel és elkötelezettséggel indul neki feladatai ellátásának.

Kívánok neki sok jó diákot, sikeres órákat, sok sikerélményt, és azt, hogy majd ő is megtapasztalja, hogy milyen felemelő érzés az, ha az ember egykori diákja kollegája lesz, és egy kicsit hivatásának továbbvivője is.